

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXXV. Nulla læsio inventa est in eo; quia credidit Deo suo. Dan. c. 6. v.
23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

quillo corde obdormiens; quia à Numine, cujus Genitrix destinata erat, speciali sollicitudine præservata fuit, ne vel minimus læderetur capillus, vel minimum instans benedictæ ejus innocentia turbaretur.

* *

§. 7. *Anagramma.*

PVra à Labe, VIAM aD
CœLOS aperIS.

588.

Mater, Agna, munda! Tu viam Coeli aperis.

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXV.

§. I. *Scriptura.*

589. PVra DeIpara, CreDens DEO
SVO, ILLaſa.

Daniel. c. 6. v. 23. *Nulla læſio inventa est in eo; quia credidit DEO suo.*

Quantâ injustitiâ, urgentibus Regni Perfarum Principibus, ac Satrapis, fidelissimus DEI servus Daniel missus fuerit à Dario Rege in lacum leonum: econtra, quam gratiosè ab eorum morsibus, protegente Numine, conservatus, Sacræ paginæ, suo loco, fusè describunt: certè satis erit, ipsum audire Danielelem, ita de se loquentem: *DEUS meus misit Angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi; quia coram eo justitia inventa est in me.* & sanè, cum de lacu denuò innocens educeretur, *nulla læſio inventa est in eo; quia credidit DEO suo.* Atque, ne Danielelem duntaxat talî modo à DEO servatum credamus, de pluribus quoque alijs, simili modo, miraculosè à morte præservatis, diversis in locis, mentionem Sacræ paginæ faciunt, ubi e. g. de Jonâ Prophetâ, de tribus Juvenibus, in Aulâ Nabuchodonosoris, &c. sermo instituitur.

Quæ cum ita sint, quis sibi persuadeat, similem non etiam protectionem Deiparæ obtigisse? tunc nimi-

rùm, quando alijs Adami posteris, ob Parentis scelus, in lacum crudelissimi leonis, nempe peccati originalis, immisſis, ac primo conceptionis momento, morsu dirissimo vulneratis, etiam ipsa, per conceptionem, in hunc lacum immittebatur? Enimverò, si Jonas & Daniel, præter naturæ ordinem, à morte fuerunt illæsi, unus in ventre ceti, alter in lacu leonum: an non servârit DEUS Matrem illæsam, in utero Annæ, à morte spirituali, & à monstro terribili, originalis noxæ? Magnum hic Augustinum audiamus, idem prorsùs, pro tuendo Deiparæ honore, interrogantem! *Jonam, inquit, servare in ventre ceti, præter naturalem usum, voluit incorruptum: MARIAM non servavit gratia? servatus est Daniel ab imtemperatissimâ fame: non servanda est Mater, tantis dotata meritis dignitatum? in quem modum, de tribus etiam illis Juvenibus, discurrit: Non solum, inquit, DEUS puerorum corpora servavit, sed etiam vestimenta. cur abnuat in Matre, quod elegit in veste aliena? Dicendum ergo de MARIA idem est, quod de Daniele, nimirum: Nulla læſio inventa est in eâ; quia credidit DEO suo.* Ex quo patet MARIAM inter, & Evam, notabile discrimen; dum enim hæc serpentis sibilo citò credit, non obturans aures, facilis in paradiso

Dan. c. 6.
v. 22.

Orat. de
Assumpti.
V. tom. 1

diso fœmina : dum econtrâ infida DEO, mortem sub Arbore non credit : dum Numini renuit fidem, quam prodigit dæmoni, in utroque nequam; quia nimis fisa, & nimis parcè : illa tamen, nempe MARIA, dum serpenti non credit, Deoque servatori, omnî momento, servat fidem, à serpente non læditur, non mordetur, non intoxicatur. Hæc MARIÆ à morfu serpentis antiqui mysteriosa præservatio clarè videtur adumbrata, in mirabilî illo eventu, quem gentium Doctori Paulo contigisse, Acta Apostolorum perhibent; cùm enim ille, captivus aliquandò Romam abduceretur, dirum in itinere naufragium passus, difficillimè evasit, atque ad Insulam Maltensem cum socijs appulit; hic, cùm toti madidi, insuper præ frigore, & fame, vix non mortui cernerentur, à barbaris illis benignè accipiebantur. cùm ergo Paulus ligna fortè igni admoveret: viperam venenosâ, inter ligna illa abscondita, calorem ferventiùs persentiscens, ita manum Apostoli apprehendit, ut dentibus eidem fortiter infixis, pendula remaneret. quid ad hæc Barbari spectatores? Dicebant intrâ se : Hic homo magnus certè debet esse peccator, quia vix liber à maris periculo, venenoso iterùm animali necandus offertur. Veruntamen Apostolus, credens DEO suo, sine omnî doloris sensu persistens, serpentem igni iniecit, vivumque concremavit. Credebant interim omnes, Paulum veneno correptum, quantocyùs moriturum : sed cùm viderent incolumem, ac nulla læsio inveniretur in eo, mox mutata opinione, quem priùs maximum peccatorem dixerant, nunc DEUM debere esse, omnes exclamabant. Idem prorsùs in purissimâ Deiparæ Conceptione accidisse videtur : Appropinquavit serpens, ad infigendum ei originalem morsum, in instanti, quando anima infusa est corpori,

omnesque illi, qui de ejus conceptione audierant, dicebant : esse aliorum instar hominum, infectam, & peccatricem : adhærere illi lepram Adami, &c. At Beatissima Virgo, credens DEO suo, serpentem, contrito capite, ad ignem tartareum projecit. Expectabant nihilominùs aliqui, illam veneno inflandam; nec tamen ita res se habuit; quia per totam vitam suam, nulla læsio, nulla culpa, nec mortalis, nec venialis, in ea inveniri poterat. Hinc non desuere aliqui, qui MARIAM etiam (teste S. Epiphaniò) ignoranter credebant, fuisse DEUM. nec mirum; cùm & ipse S. Dionysius Areopagita confessus fuerit, se Deam illam crediturum fuisse, nisi fides expressè contrarium persuasisset. Quamvis ergo MARIAM esse DEUM, dicendum minimè sit; tamen omnes aliæ excellentiæ eidem sunt attribuendæ, ipsa etiam impeccabilitas, quæ licet soli DEO sit propria, per naturam: nihilominùs per gratiam communicari non implicat puræ creaturæ, prout actu MARIÆ est communicata, in quâ hoc ipso nulla læsio inventa est, quia plùs quàm Daniel, plùs quàm Jonas, plùs quàm 3. pueri, plùs quàm Paulus, ac omnes alij, credidit DEO suo.

§. 2. *Authoritas.*

S. RICHARDVS à S. LAVRENTIO, à Labe Defendens. 590.

1. In nullo alio invenit sibi Thronum mundum; quia de ipsâ solâ dici potest: *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in Te.* De Laud. Virg. l. 10.
2. MARIA habuit comas virtutum, quibus Christum, caput suum, exornavit, totum attribuens gratiæ ejus, &c. & quia sine sarcinâ peccatorum fuit, & sine humore alicujus concupiscentiæ carnalis, & sine amore terrenitatis. De Laud. Virg. l. 12.

§. 3. Ratio.

591. pensio anneCti non solet be-
neficiis, FILlo pRInCipIs
ConCessIs : Ergò neC,

MARIÆ.

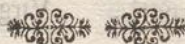
DE Jure beneficia concedi non solent, nisi intuitu officij, obsequij, vel alicujus pensionis: si tamen Filijs Principum conferantur, hoc locum habere non videtur; cum id ex ipsis Christi verbis colligatur, ubi ait, Matth. c. 17. v. 24. *Quid tibi videtur Simon? Reges terræ à quibus accipiunt tributum, vel censum? à filijs suis, an ab alienis?* nam cum ille respondisset: *ab alienis.* Dixit illi **JESUS**: *Ergo liberi sunt Filij, &c.* Hinc est, quòd licet videamus, DEUM multa multis contulisse beneficia; tamen ea nunquam contulerit, nisi intuitu alicujus pensionis. sic Racheli contulit pulchritudinem, sed cum pensione sterilitatis: Lia fecunditatem, sed non sine onere deformitatis: mulieribus, ut concipiant, & pariant, sed non sine læsione virginitatis, & magnis doloribus: multos in gratiâ confirmavit, sed cum debito, ut possint cadere in peccata venialia, ex fragilitate humanâ: esse dedit omnibus hominibus, ex Adamo procedentibus (quod reverà magnum beneficium est) sed non sine pensione, quòd nempe obnoxij sint peccato originali. cujus rei alia ratio esse non potest, quàm, quòd homines, tanquam ex Adamo peccatore progeniti, filij Principis non sint. Ergò, cum è contrario, Beata Virgo sit Filia Principis, juxta illud, Cant. c. 7. v. 1. *Quàm pulchri sunt gressus tui in calceamentis, Filia Principis!* hoc ipso omnia beneficia, & Cœlestia charismata accipit, sine intuitu pensionis, vel oneris. sic enim

accepit pulchritudinem sine sterilitate, fecunditatem sine deformitate, maternitatem sine læsione virginitatis, parere sine dolore, confirmari in gratiâ, sine annexo culpæ ventis, ac per consequens, esse etiam habuit ex Adamo, sine annexâ pensione culpæ originalis.

§. 4. Historia.

IMago ILLibatæ Deiparæ, 592.
ILLæsa In Igne servata.

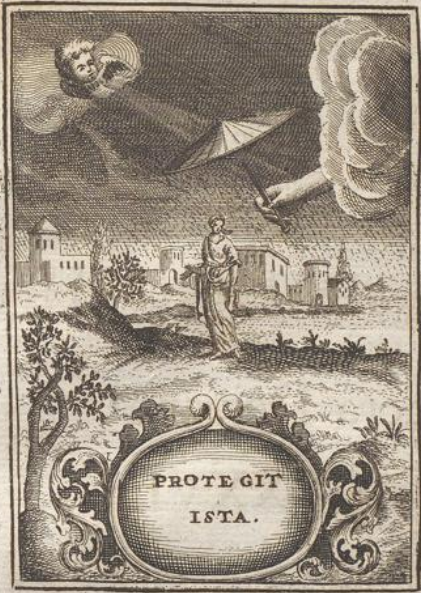
INter alia prodigia, quibus Immaculatam Beatissimæ Genitricis suæ Conceptionem Mundo manifestare Omnipotens voluit, silentio non prætereundum, quod in Hispaniâ contigisse, Authores Historici referunt. Cum enim puer quidam, Imaginem ejusdem illibatæ Conceptionis, typis lenibus excusam, & in chartâ subtili expressam, manibus in glomum complicaret, ac in ardentem fornacem (nescio, an ex puerili nequitia, an verò excusabilis quadam incuria?) projiceret, Imago mox in altum sese sublevans, ac integrè explicans, in flammis tamdiu hæsit inconsumpta, donec facto populi concursu, ac obstupescens omnibus, ipse tandem Reverendissimus loci Episcopus ad spectaculum, & miraculum fuerit evocatus, qui cum illæsam honorificè recepisset, pauculis duntaxat locis rubescentem observavit: ut nimirum ad oculum constaret, ex igne fuisse productam, nec flammam tamen illi vel in minimo nocuisse. *Henricus Albi, in defens. Concept. Immac. c. 8. Serm. 6.* qui se proprijs vidisse oculis ait transmissum ex Hispaniâ Authenticum, Ordinarij subscriptione, & sigillo jugiter munitum. *Et Raynaudus Tom. 8. pag. 322.*

§. 5. *Symbolum.*

Gratia præferVans, Charæ
Delparæ VMbella.

593.

Si cupis à pluvijis servari, à turbine, ab æstu,
Umbellam teneas : protegit ista satis
Concepram sed quid servat sine clabe MARIAM ?
Gratia præveniens : protegit ista satis.

Dedisti mihi protectionem Salutis tue. Ps. 17. v. 36.

§. 6. *Antiquitas.*

594. ObeLIsCo, à RaMIsE ereCto,
Ignis, aLIa CVncta InCI-
nerans, non noCet.

Celebriores inter columnas, ab Ægyptijs erectas, facile primum locum obtinet illa, quam Rex Ramises, maximâ Solennitate, ac sumptibus verè Regijs, erigi curavit. Refert enim Plinius *l. 36. c. 9.* ducenties mille artifices immenso huic operi perficiendo insudâsse. Hæc columna, cum ad summam perfectionem elaborata, erigi jamjam deberet, non modica Regem sollicitudo tenuit, ne machinæ omnes, funes, imò ipsi quoque Architecti, tantæ molis in altum extollendæ impares essent: Eapropter ordinavit, ut unicus, sibi-que charissimus Filius, huic marmori

alligaretur : quatenus dicti Architecti, salutis Regiæ prolis intenti, tantò majori studio allaborarent, ne pretiosæ huic columnæ læsio inferretur, sicque duplicatâ diligentia omninò securam, ac sollicitè conservatam fundamento imponerent. Quod & factum; nam revocando identidem in mentem pretiosam Regij successoris juventutem, non sine immenso labore, integram molem prorsus illæsam erexere, ac pro rei memoriâ, eam imposterum non aliter, quàm *columnam Filij* dixere. Elapso deinde certo annorum spatio, Cambyses, Rex Persarum, cum ingenti armatorum exercitu, ad devastandam hanc Civitatem progressus, immanè prorsus crudelitate, flammam ubique spargebat: jamque tam superba conflagrabant Palatia, quàm minora ædificia: prophanata corruebant Tempia, perque omnes ferè plateas indomitum ignis elementum, horrendum in modum discurrebat, adeò, ut & ipsa marmora hinc inde in frustra discissa, horribilem ediderint fragorem. Imminebat, interim ditum hoc incendium, dictæ etiam pretiosissimæ columnæ: cum ecce! superveniens Cambyses, atque ad reverentiam tam dignæ molis commotus, jussit, ut flammæ undequaque prohiberentur; quo factum, ut ignis, cuncta alia per totam Civitatem incinerans, Obelisco, à Ramise erecto, non nocuerit. *Cum ventum esset incendio ad crepidines Obelisci (sunt ipsissima Plinij verba) extingui ignem jussit, molis reverentiâ, qui Urbis nullam habuerat.*

O! quàm verum est, ad propositum nostrum, peccatum originale, voracissimum esse incendium, non uni tantum Civitati, sed toti mundo crudelissimè injuriosum! *Ignis est (ait Jobus c. 31. v. 12.) usque ad perditionem devorans.* Talis ignis, cui extinguendo ipsa Divina bonitas undas salutariferas Baptismi providit: talis ignis, qui æqualiter destruit tam nobiles, quàm plebeios, pauperes, ac divites, Sanctos, & prophanos; cum neque sit

fit unus inter omnes, naturalî propagatione ex Adamo descendentes, qui remanserit ab hujus ignis ferociâ præservatus. attamen, approperrante ferocissimâ, ac voracissimâ hâc peccati flammâ, ad crepidines Obelisci, ad fundamenta fortunatæ illius columnæ, quæ suis adhærentem visceribus, tenere debebat unigenitum æterni Regis Filium, purissimæ scilicet animæ, Virginis MARIE: mox ex singularî privilegio, jussit supre-

mus Monarcha, ut fopiretur incendium, extingueretur flamma, & ipsa sola illæsa præservaretur.

§. 7. *Anagramma.*

DEVM In haC Carne nVtrI. 595.

Fam pura es: age! alito Deum incarnatum.

Versio literalis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXVI.

§. I. *Scriptura.*

596. Via ILLibatæ DeIparæ, septa
spInIs, & MaCerlâ.

Oseæ c. 2. v. 6. *Sepiam viam tuam spinis, & sepiam eam macerâ, & seminas tuas non inveniet.*

CUm Terræ, ob creati paullo antè Protoparentis delictum, maledicere vellet ille, qui homini potiùs ipsi, primo statim momento, non tantùm maledicere, sed ad tartara illum, Luciferi instar, detrudere potuisset, misericordiâ justitiam cohibente, ait: *Maledicta terra! &c. spinas, & tribulos germinabit tibi.* Porro, quid per *Spinas* has in pœnam excrescere permissas, intenderit Omnipotens? magnum lubeat audire Augustinum: *Per peccatum hominis (inquit ille) terra maledicta est, non ut spinas sentiret, quæ sine sensu est, sed ut peccati humani crimen semper hominibus ante oculos poneret, quo admonerentur, ut aliquando averterentur à peccatis, & ad DEI præcepta converterentur.* sunt ergo *Spinæ*, figuræ peccatorum, non illorum tantùm, quæ actu hinc inde committimus, *spineamque etiamnùm coronam*

Sanctissimo Redemptoris capiti ex illis flectimus, ac imprimimus: sed & illius præsertim peccati, quo dictus noster Protoparens *viam* nostram in hunc mundum, sive conceptionem nostram, spinosam reddidit, ac incultissimam. Attamen MARIE solius in hunc mundum *via*, id est, Conceptio, rectissima fuit, ac politissima: nihil in eâ *spinarum* occrevit, utpote, quæ sine originario sente, sine peccati aculeo, præparata à DEO fuit tota innocua. dicere hæc sola, ex omnibus, potuit illud Isaia: *Sicut exaltantur Cæli à terrâ, sic exaltata sunt via meæ, à vijs vestris.* Enimverò, si MARIE consideremus genealogiam, ab Adamo usque ad Joachimum, & Annam pertingentem, *vias* videbimus varias, compluribus tamen *spinis* instratas; adeò nimirùm stipes (Adamus) totam vitiauit propagationem, adeò Eva socia, cum lacte, filijs mortem, omnî *spinâ* acerbiorerem, propinavit. Ex hac deinde *spinâ*, ô! quot aliæ subortæ! nempe: natorum primus fraticida fuit, Chamus in patrem nefarius, Sara Angelis incredula, Rebecca partiararia, Rachel idolorum raptrix, Thamaris in-

Gen. c. 3.
v. 18.

L. r. in
Genes.
contra
Manich.
c. 13.